

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

פנינת חמד מרוקאית

הרב גד בוסקילה

לקראת י' שבט תש"מ (1980) הושלמה מלאכת התרגום של 'אגרת התשובה' - החלק השלישי של ספר התניא, והשני מתוך השלושה שתורגמו, אחרי 'שער הייחוד והאמונה' - והרבי הזמין אז את אבי להגיע לניו יורק ולהשתתף בהתוועדות. אבי נהנה מאוד מהביקור, ובמיוחד מהיחידות עם הרבי שלה זכה. מאוחר יותר הוא סיפר כי לכל אורך היחידות עיניו היו מושפלות וזלגו דמעות מרוב ההתפעלות ויראת הכבוד שהוא חש להיות בנוכחותו של הרבי, אותו הוא השווה ל'מלאך ה'".

כעבור כמה חודשים, הגעתי גם אני לארצות הברית, כדי ללמוד בישיבת לייקווד שבניו ג'רזי. במהלך אותה תקופה הוצע לי שידוך, ואחרי שנפגשתי עם מי שעתידיה הייתה להיות אשתי, החלטנו שאנחנו מעוניינים להינשא. אך, כאשר הודעתי על כך לאבי, הוא הביע התנגדות נחרצת: "לא נסעת לאמריקה כדי להתחתן. נסעת לשם כדי ללמוד. זו מדינה מרוחקת ואנחנו לא מכירים שם איש - איך נוכל לחבר כך בין משפחותינו? מדוע אתה עושה לנו את זה?"

התנהלו שיחות טלפון רבות ביני לבין אבי ואמי, ואחרי שהם הבינו שאינני מתכוון לוותר על תכניותי להינשא, אמר אבי, "אם זו ההחלטה שלך, אזי לפני שתתקדם הלאה, בבקשה, לך להיפגש עם הרבי מליובאוויטש, ובקש לשמוע את דעתו. אם הוא יאמר שעליכם להתחתן, אחל לכם 'מזל טוב', אך, אם הוא יסתייג, עליך לוותר על הרעיון".

"בסדר, אני מסכים", אמרתי. "אלך לשאול את דעת הרבי". סיפרתי לכלתי את כל מה שקרה, ויחד הגענו לפגוש את הרבי. הקדמנו להגיע כשעה לפני המועד שנקבע עבורנו, ובינתיים ישבנו בחדר ההמתנה והתבוננו בכל מה שהתרחש שם. ראינו אנשים באים והולכים - ביניהם היו כמה שללא ספק היו אישים נכבדים, שהגיעו בלימוזינות מפוארות - ובשלב מסוים הוכנס אדם ששכב על אלונקה. בסופו של דבר, בסביבות השעה עשר בלילה, הגיע תורנו להיכנס.

מזכירו של הרבי, הרב לייבל גרונר, הודיע לנו מראש, "אני מקציב לכם שתי דקות בדיוק", ואני אמרתי, "אינני זקוק ליותר מכך". אך נשארנו שם יותר מרבע שעה

בולדתי בקזבלנקה, מרוקו, שם ניהל אבי, הרב דוד בוסקילה, רשת של בתי ספר יהודיים.

אף שהשתייכנו לעדות המזרח, לאבי היו קשרים אמיצים מאוד עם שלוחי חב"ד במרוקו. הוא תמיד אמר עד כמה שהוא מעריך את עבודתם, ואפילו קינא ברוח ה"מסירות נפש" שהם הפגינו - כך הוא התבטא.

בשלב מסוים הוא התבקש לתרגם לערבית את ספר התניא - ספר היסוד של חסידות חב"ד שחיבר אדמו"ר הזקן, רבי שניאור זלמן מליאדי. אולם, הייתה זו משימה כבדה למדי, ובפרט לאור עיסוקיו הרבים בניהול בתי הספר. לכן, בתחילה הוא דחה את ההצעה. אך אחרי שהרבי נתן את ברכתו למיזם ייחס לכך אבי חשיבות רבה, ואחרי שלמד לעומק את התניא עם הרב יהודה לייב רסקין הוא נאות לגשת למלאכה.

תוך כדי עבודתו על התרגום, הוא נהג לשתף אותנו ברעיונות מתוך ספר התניא בכל שבת. פעם הוא אמר לנו - לכולנו, לכל עשרת ילדיו - כי כל מי שאינו לומד בספר התניא, לעולם לא יוכל לדעת כיצד לעבוד את הקב"ה כראוי. הופתעתי לשמוע אמירה כל כך נחרצת מפי אבי, וזה עשה עלי רושם עמוק.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

אחר כך הלכנו לפגוש את הרבי באחד מימי ראשון של שנת תשמ"ו (1986), כאשר הוא חילק דולרים כשליחות מצווה, לתת לצדקה. חמי סיפר לרבי שהוא דוחק בי לבנות בית כנסת, ועל כך הגיב הרבי, "כן, תבנה בית כנסת, ויהי רצון שתהיה לך בכך ברכה והצלחה". אחר כך הוסיף הרבי, "את הכסף אתה כבר תשיג. תבנה את מה שהקהילה זקוקה לו", והוא העניק לי כמה דולרים.

באותו יום, לגמרי בהשגחה פרטית, מצאנו את המיקום המושלם עבור בית הכנסת שלנו, ברח' אושן פארקוויי מס' 1617. קנינו את השטח, וכיום זוהי פנינת חמד מרוקאית. בכל חג אנו מזמינים את שליחי הרבי לשאת דברים אצלנו בבית הכנסת, מתוך הוקרה לתפקיד שמילא הרבי בסיפור ההצלחה שלנו.

הרב גד בוסקילה משמש כרבה של קהילת 'נתיבות ישראל' מאז שנת תשמ"ו (1986). הוא רואיין בחודש תמוז תשע"ח (2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ תשכ"ג (1963) — במכתב למר שלום לזין לאחר שהתמנה ליו"ר הפדרציה הבינלאומית של הסתדרות המורים (IFTA), מציין הרבי כי למרות ההצלחות של בתי הספר בתחום הקניית הידע והיחסים בין אדם לחברו, הרי בכל הנוגע להתפתחות האישית והמוסרית של התלמיד, ולפיתוח היכולת לרסן ולשלוט בתאוותיו, לא הצליחו בתי הספר באותה מידה. הרבי מציין שהדרך היחידה לחנך ולהדריך את התלמידים לכך, היא להשריש בלבם משחר טל ילדותם אמונה חזקה בבורא עולם ומנהיגו, ושיש "עין רואה, ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים". אחרי שמעיר על התמיהה לכאורה מהפניית דברים אלו לחבר המפלגה הסוציאליסטית, מבהיר הרבי כי "המצב עתה אינו כלל וכלל אותו שהיה בעת צמיחת שיטת הסוציאליזם, ובפרט שגם מלכתחילה לא הייתה צודקת ההנחה שהסוציאליזם דורש את המלחמה בדת... ובאם אפילו לאחרי קריאה ראשונה של מכתבי זה תיראה פנייה זו למוזרה קצת בעיניו... יתבונן בהאמור עוד הפעם, בלי דעה קדומה, דבר דבור על אופנו וישרו".¹ ב' כאלול

1 אגרות קודש, כרך כב, עמ' תצד

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת תב"ד / המרכז לעזרי שליחות טל' 03-373-1777

מיד עם כניסתנו, הרגשתי שכל גופי רועד. גדלתי בבית שבו הייתה תלויה תמונה של הרבי על קיר הסלון, והנה הוא ניצב כאן לפניי, מביט בי בעיניו החודרות. לפני שבכלל הספקתי לפצות את פי, פנה אלי הרבי ושאל, "האם אתה בנו של הרב דוד בוסקילה?" ואני כמובן השבתי בחיוב. אחר כך ביקש הרבי לדעת מה אני עושה בארצות הברית, והוא גם שאל את כלתי לשמה, והתעניין בנוגע לרקע שלה: "היכן נולדת?... איפה למדת?... מניין הגיעו הורייך?"

כאשר שאל אותה הרבי האם היא מכירה את הוריי, היא ענתה שטרם הספיקה לפגוש אותם. בתגובה אמר לה הרבי, "דעי לך כי בזכות תרגומו של הרב בוסקילה את ספר התניא לערבית, תגיע הגאולה מהר יותר. כתוב שבאחרית הימים, לקראת הגאולה, יתגבר כוחו של ישמעאל, ויורגש בכל רחבי העולם כולו. אולם, על ידי תרגום כתבי הקודש שלנו לערבית, אנו מסוגלים להחליש את כוחם ואת השפעתם, ולזרוז את ביאת המשיח."

אחר כך פנה אלי הרבי ושאל, "מה אתה מתכוון לעשות אחרי שתתחתן?"

עניתי כי בכוונתי להמשיך ללמוד בישיבה.

לפני שבכלל הספקתי להעלות את הנושא שלשמו הגענו, החל הרבי להרעיף עלינו ברכות רבות לקראת נישואינו, ואיחל לנו שהזיווג יעלה יפה ושנזכה שנינו לחיים מאושרים. הוא גם העניק לי שני דולרים ואמר, "תן את זה לצדקה ביום החתונה". גם לכלתי העניק הרבי כמה שטרות של דולר - אחד שתמסור לאימה, אחד עבור אביה, ועוד כמה שטרות שתתן לצדקה ביום החתונה.

למחרת התקשרתי לאבי כדי לבשר לו את החדשות הטובות, ותגובתו הייתה, "אם כך, ברכה והצלחה!"

ואכן, זכיתי להצלחה, לא מעט הודות לחמי, הרב צמח לוי קאדי. הוא בן העדה התימנית, אך הוא התרשם כל כך מבית הכנסת המרוקאי שייסדתי מאוחר יותר בפלטבוש, שהוא הפך להיות אחד מתומכיי העיקריים.

בית הכנסת, שנושא היום את השם 'קהילת נתיבות ישראל', החל בתור מניין קטן ליהודים יוצאי מרוקו. אך עד מהרה הוא גדל והתרחב, מאחר שהייתה דרישה לתפילות בנוסח יהודי מרוקו.

הייתי צעיר, ולא ידעתי איך כל זה יסתדר מבחינה כלכלית, אך חמי נתן לי כמה עצות, וכבר במבצע ההתרמה הראשון שערכנו הצלחנו לגייס כרבע מיליון דולר.

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחניות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד